

Dosarul nr. 3ra-614/22
2-19112601-01-3ra-09062022

Prima instanță: Judecătoria Chișinău sediul Rîșcani (jud. A. Paniș)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. A. Minciuna, V. Negru, E. Palanciuc)

ÎNCHEIERE

20 iulie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Nina Vascan
Iurie Bejenaru

examinând admisibilitatea recursului depus de Vitalie Nogali
în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată a lui
Vitalie Nogali împotriva Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter
Personal cu privire la anularea actului administrativ și obligarea emiterii actului
administrativ

împotriva deciziei din 23 februarie 2022 a Curții de Apel Chișinău, prin care
a fost respins apelul declarat de Vitalie Nogali și menținută hotărârea din 28 aprilie
2021 a Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani

constată:

La 4 iunie 2018, Vitalie Nogali a depus cerere de chemare în judecată
împotriva Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal cu
privire la anularea actului administrativ și obligarea emiterii actului administrativ.

În motivarea acțiunii a invocat că la 14 martie 2018, a recepționat decizia
Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal nr. 57 din
28 februarie 2018, prin care a fost constatată lipsa încălcării prevederilor Legii privind
protecția datelor cu caracter personal la prelucrarea datelor cu caracter personal ce
vizează cetățeanul Vitalie Nogali de către BC „Moldindconbank” SA și Comisia
Națională a Pieței Financiare.

Nefiind de acord cu decizia în cauză, s-a adresat către Centrul Național pentru
Protecția Datelor cu Caracter Personal cu o cerere prealabilă.

A relatat că prin scrisoarea nr. 04-14/992 din 27 aprilie 2018, cererea
prealabilă a fost respinsă, temei de respingere fiind indicate prevederile art. 14
alin. (1), 16 alin. (2) din Legea nr. 793 din 10 februarie 2000 și art. 27 alin. (5) din
Legea nr. 133 din 8 iulie 2011.

A evidențiat că nu este de acord cu temeiurile invocate în decizia contestată și răspunsul la cererea prealabilă, din următoarele considerente.

Astfel, potrivit art. 3 alin. (2) și 14 din Legea nr. 793 din 10 februarie 2000, obiect al acțiunii în contencios administrativ poate fi și nesoluționarea în termenul legal a cererii referitoare la un drept recunoscut de lege.

A comunicat că plângerea lui a fost înregistrată la Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal la 30 octombrie 2017, ulterior prin scrisoarea nr. 04-14/1995 din 1 decembrie 2017, dânsul a fost informat despre prelungirea termenului de examinare a plângerii. Decizia nr. 57 din 28 februarie 2018 a recepționat-o la 14 martie 2018, ceea ce demonstrează depășirea termenelor de examinare a plângerii lui din 25 octombrie 2017. Respectiv, în cazul dat are loc nesoluționarea în termenul legal a unei cereri referitoare la un drept recunoscut de lege.

A subliniat reclamantul că concluzia Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal expusă în pct. 5 din decizia contestată precum că „CNPDC nu a regăsit careva derogări de la principiile de prelucrare a datelor cu caracter personal ce vizează cet. Vitalie Nogali”, inclusiv și argumentul precum că „în partea ce ține de camera video nr. 10, care captează nemijlocit spațiul din hol în etajul 2 al Agenției Băncii, se reține că aceasta este îndreptată în principiu asupra scării și holului, surprinzând doar ușa de intrare de la fostul oficiu reprezentanței teritoriale Bălți a CNPF, fără a supraveghea nemijlocit interiorul acestui spațiu, inclusiv ceea ce se întâmplă în el”, este greșită și neîntemeiată, deoarece se bazează pe interpretarea greșită a faptelor indicate în plângerea din 25 octombrie 2017 și suplimentar în răspunsul lui din 5 decembrie 2017 la demersul Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal nr. 04-14/1824 din 17 noiembrie 2017 privind prezentarea materialelor și informațiilor relevante examinării plângerii depuse.

A precizat că oficiul reprezentanței teritoriale Bălți a Comisiei Naționale a Pieței Financiare s-a aflat anume în partea holului etajului 2 al Agenției nr. 144 a BC „Moldindconbank” SA și nici într-un caz după ușă și fără a supraveghea nemijlocit interiorul acestui spațiu, inclusiv ceea ce se întâmplă în el.

La fel, a specificat că în perioada 7 iulie 2017 - 29 septembrie 2019, oficiul reprezentanței teritoriale Bălți a Comisiei Naționale a Pieței Financiare a fost în incinta Agenției nr. 144 a BC „Moldindconbank” SA. Schema etajului 2 cu indicarea locului aflării camerei de supraveghere video și 6 imagini au fost prezentate Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal pentru examinare și stabilirea tuturor circumstanțelor de fapt, însă nu au fost luate în considerație. Camera de supraveghere video a fost instalată în mod deschis, dar nimeni nu a preîntâmpinat că aceasta se află în regim de lucru și transmite imagine în regim online.

A menționat că nici BC „Moldindconbank” SA și nici Comisia Națională a Pieței Financiare nu au obținut acordul lui în scris referitor la prelucrarea datelor cu caracter personal obținute de la camere de supraveghere video montate de angajații BC „Moldindconbank” SA la sediul reprezentanței teritoriale Bălți a CNPF

(mun. Bălți str. Ștefan cel Mare 57, în incinta Agenției nr. 144 a BC „Moldindconbank” SA, etajul 2, încăperea cu suprafața aproximativ de 17 m² transmisă în arendă CNPF în calitate de oficiu pentru reprezentanța teritorială Bălți). Mai mult ca atât, aceste date personale au fost păstrate fără careva temei legal și fără acordul angajaților, timp de 10 zile.

De asemenea, a fost lăsată fără răspuns întrebarea adresată de el referitor la modul de aplicare a actului intern (în cazul în care acest act există, a fost aprobat în modul stabilit etc.) de către CNPF, care reglementează politica de prelucrare a datelor cu caracter personal, inclusiv în privința supravegherii video la locul de muncă al angajaților, a fost sau nu actul respectiv notificat și autorizat de CNPDCP în modul stabilit (potrivit prevederilor Legii nr. 133 din 8 iulie 2011 și Hotărârii Guvernului nr. 1123 din 14 decembrie 2010).

Și-a întemeiat pretențiile în temeiul dispozițiilor art. 20 alin. (1) și (2), 26 alin. (1) și (2) din Constituția RM, art. 1, 3, 5 lit. a), 16, 17, 19, 21 alin. (1) și (2), 25 alin. (1) lit. b), 26 alin. (1) lit. a) și c) din Legea contenciosului administrativ nr. 793-XIV din 10 februarie 2000, art. 27 din Legea nr. 133 din 8 iulie 2011 privind protecția datelor cu caracter personal, art. 32, 33, 33¹, 56, 60, 118 alin. (1), 130, 166, 167, 241, 277, 278, 239 CPC.

A solicitat admiterea cererii de chemare în judecată, anularea deciziei nr. 57 din 28 februarie 2018 emisă de directorul Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal și dispunerea verificării suplimentară de angajații Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal a modului de respectare a cerințelor legislației în vigoare în cazul de prelucrare a datelor lui personale de către Comisia Națională a Pieței Financiare și BC „Moldindconbank” SA, cu emiterea ulterioară a unei decizii în modul și termenul stabilite, precum și repunerea în termen pentru depunerea cererii de chemare în judecată potrivit prevederilor art. 56, 60, 116 CPC, art. 17 alin. (5) din Legea nr. 793-XIV din 10 februarie 2000 și luând în considerație circumstanțele de fapt indicate în cerere (expedierea răspunsului CNPDCP nr. 04-14/922 din 27 aprilie 2018 la 3 mai 2018 și recepționarea de către el la 8 mai 2018).

Prin încheierea din 30 noiembrie 2018 a Judecătoriei Chișinău sediul Centru, a fost admisă cererea reprezentantului pârâtului Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal, Olimpia Rotari privind ridicarea excepției de tardivitate.

A fost respinsă, ca fiind depusă cu omiterea termenului de prescripție, cererea de chemare în judecată a lui Vitalie Nogali împotriva Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal cu privire la anularea deciziei nr. 57 din 28 februarie 2018.

Prin decizia din 20 mai 2019 a Curții de Apel Chișinău, a fost anulată încheierea din 30 noiembrie 2018 a Judecătoriei Chișinău sediul Centru și emisă o nouă încheiere prin care a fost respinsă excepția de tardivitate ridicată de reprezentantul Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal, ca fiind neîntemeiată, fiind remisă cauza la Judecătoria Chișinău sediul Rîșcani.

Pe parcursul examinării cauzei în prima instanță, Vitalie Nogali a depus cerere de completare a cererii de chemare în judecată, menționând că în sensul prevederilor art. 2 lit. a) din Directiva 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 octombrie 1995 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date, date cu caracter personal – reprezintă orice informație referitoare la o persoană fizică identificată sau identificabilă. Persoana identificabilă este persoana care poate fi identificată, direct sau indirect, prin referire la un număr de identificare sau la unul ori mai multe elemente specifice identității sale fizice, fiziologice, psihice, economice, culturale sau sociale. Prelucrarea datelor cu caracter personal se efectuează cu consimțământul necondiționat în forma scrisă al subiectului datelor cu caracter personal, cu excepția unor cazuri expres stipulate prin lege.

Astfel, a accentuat că prezența consimțământului subiectului datelor cu caracter personal în cadrul relațiilor contractuale de muncă, în partea ce ține de prelucrarea datelor cu caracter personal care îl vizează, nu se răsfrânge automat și expres la o persoană terță, cu excepția cazului prezenței clauzelor expres prevăzute în contract în acest sens.

Prin urmare, BC „Moldindconbank” SA, care în baza contractului de locațiune a transmis în locațiune o parte a holului etajului 2 al Agenției nr. 144 a Băncii, pentru sediul reprezentanței teritoriale Bălți a Comisiei Naționale a Pieței Financiare, neavând dreptul respectiv, trebuie să se asigure în vederea prezenței consimțământului persoanelor vizate (angajaților reprezentanței teritoriale Bălți a CNPF, inclusiv consimțământul lui) la momentul inițierii operațiunilor de prelucrare a datelor cu caracter personal al acestora (7 iulie 2017, potrivit actului de primire-predare a părții holului etajului 2 al Agenției nr. 144), ori să întreprindă măsuri de informare în conformitate cu prevederile art. 11 din Directiva 95/46/CE.

Așadar, în condițiile în care dânsul nu și-a exprimat consimțământul necondiționat în formă scrisă, a considerat că i-a fost lezat dreptul la viață privată.

A invocat dezacordul cu constatările din decizia nr. 57 din 28 februarie 2018 emisă de Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personală, deoarece în cadrul examinării plângerii de către angajații Centrului nu au fost îndeplinite toate cerințele legislației în vigoare, nu au fost verificate toate circumstanțele menționate de el, inclusiv cele ce țin de lipsa consimțământului lui la momentul inițierii de către BC „Moldindconbank” SA a operațiunilor de prelucrare a datelor cu caracter personal, nu a fost respectată cu strictețe procedura examinării petiției etc.

Prin încheierea din 22 octombrie 2019 a Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani, au fost atrași în proces, în calitate de persoane terțe, Comisia Națională a Pieței Financiare și BC „Moldindconbank” SA.

Prin hotărârea din 28 aprilie 2021 a Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani, a fost respinsă ca neîntemeiată acțiunea de contencios administrativ inițiată de Vitalie Nogali.

La 13 mai 2021, prin intermediul oficiului poștal, cu respectarea termenului prevăzut la art. 232 alin. (1) Cod administrativ, Vitalie Nogali a depus apel nemotivat împotriva hotărârii primei instanțe, iar la 4 septembrie 2021, cu respectarea

termenului prevăzut la art. 232 alin. (2) Cod administrativ, prin intermediul oficiului poștal, a fost prezentată motivarea apelului.

Prin decizia din 23 februarie 2022 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de Vitalie Nogali și menținută hotărârea din 28 aprilie 2021 a Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani.

În consolidarea soluției emise, instanțele de judecată ierarhic inferioare au constatat că la 29 noiembrie 2013, BC „Moldindconbank” SA a notificat la Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal sistemul de supraveghere video, instalat atât în cadrul oficiului centru cât și subdiviziunilor băncii, primind numărul de înregistrare 0000098-003.

Prima instanță și instanța de apel au stabilit că, prin notificarea menționată, banca a declarat scopul declarat al prelucrării (monitorizarea/securitatea persoanelor, spațiilor și/sau bunurilor; potențiali subiecți de date cu caracter personal (angajați, potențiali clienți/consumatori, vizitatori); modul în care subiecții sunt informați asupra drepturilor lor (verbal, pictograme speciale care să semnaleze existența sistemului de supraveghere video inclusiv prin intermediul paginii web oficiale a băncii), termenul de păstrare (10 zile din momentul colectării datelor cu caracter personal); lipsa legăturii cu alte sisteme de evidență deținute de alte entități juridice publice/private.

La sediul Agenției băncii au fost plasate mai multe pictograme, inclusiv la intrare, care sunt de o mărime suficientă și localizată în zona supravegheată, astfel încât să semnaleze clar existența mijloacelor video pentru toate persoanele.

Respectiv, instanțele de judecată ierarhic inferioare au ajuns la concluzia că urmează a fi respinse argumentele reclamantului/apelant Vitalie Nogali privind lipsa de informare despre existența camerelor video.

Mai mult, însuși Vitalie Nogali în cererea de chemare în judecată susține că camerele de supraveghere video au fost instalate în mod deschis.

Totodată, a fost reținut că din circumstanțele speței rezultă că BC „Moldindconbank” SA a instalat camerele de supraveghere video nemijlocit la sediul acesteia, dar nu la sediul reprezentanței teritoriale a Comisiei Naționale a Pieței Financiare, respectiv nici la locurile de muncă ale salariaților Comisiei Naționale a Pieței Financiare.

Prin urmare, prima instanță și instanța de apel au considerat că urmează a fi respins ca fiind declarativ argumentul lui Vitalie Nogali cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal ale acestuia de către Comisia Națională a Pieței Financiare, or probe și înscrisuri care să probeze cele invocate, nu au fost constatate.

În partea ce ține de argumentul invocat de Vitalie Nogali cu referire la nerespectarea procedurii de efectuare a controlului, de către Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal, în partea ce ține de termenul controlului, instanțele de judecată au notat că termenul a fost extins ca urmare a necesității acumulării tuturor informațiilor necesare pentru examinarea petiției depuse.

Mai mult, în condițiile Legii contenciosului administrativ, în vigoare la data emiterii actului administrativ, prelungirea termenului nu constituie temei de nulitate a actului administrativ.

La 2 martie 2022, prin intermediul oficiului poștal, Vitalie Nogali a depus recurs nemotivat împotriva deciziei din 23 februarie 2022 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel, cu emiterea unei noi decizii de admitere integrală a cererii de chemare în judecată.

La 1 iunie 2022, prin intermediul oficiului poștal, Vitalie Nogali a prezentat motivarea recursului împotriva deciziei din 23 februarie 2022 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea integrală a deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi decizii de admitere integrală a cererii de chemare în judecată.

În susținerea recursului a invocat dezacordul cu soluția instanței de apel, precum și a instanței de fond, considerând că decizia recurată este neîntemeiată și ilegală, a fost pronunțată fără examinarea, constatarea și elucidarea pe deplin a tuturor circumstanțelor care au importanță pentru soluționarea cererii de apel, totodată la examinarea apelului nu a fost aplicată legea care trebuia să fie aplicată, dar a fost aplicată o lege care nu trebuia să fie aplicată, precum și instanța de apel a interpretat în mod eronat legea.

Prin urmare, concluziile instanței de apel sunt greșite în legătură cu aplicarea eronată a normelor de drept material și a normelor de drept procedural. Unele circumstanțe nu au fost constatate și elucidate pe deplin, instanța a determinat incorect și în mod unilateral unele circumstanțe care au importanță pentru soluționarea justă a cererii de apel, fără aprecierea tuturor probelor prezentate de el în corespundere cu prevederile legislației în vigoare, precum și altor circumstanțe ce țin de acțiunile întreprinse de pârât în procesul examinării plângerii depusă de el și înregistrată la Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal la 30 octombrie 2017.

Instanța de apel, examinând cererea de apel depusă de el, a trecut în mod superficial asupra circumstanțelor pricinii, referindu-se în mod general la unele constatări făcute de prima instanță, fără cercetarea și studierea lor, fără a examina legalitatea și temeinicia argumentelor indicate în cererea de chemare în judecată, în raport cu regulile și legislația ce guvernează litigiul în domeniul protecției datelor cu caracter personal, precum și examinării încălcărilor în procesul de examinare a plângerilor referitor la protecția datelor personale ale lui.

A remarcat că instanțele de judecată ierarhic inferioare absolut neîntemeiat au aplicat legea care nu trebuie să fie aplicată și nu au aplicat legea care trebuie să fie aplicată, or norma legală în redacție care a fost indicată în decizia instanței de apel (pct. 51 și 52), precum și în hotărârea primei instanțe (pag. 16-17 din hotărâre), în cazul dat nu poate fi aplicată.

Astfel, a precizat că art. 27 din Legea nr. 133/2011, în ambele acte judecătorești, a fost indicat în redacția Legii nr. 124 din 9 iulie 2020 (care a fost publicată în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 24 iulie 2020, nr. 188-192, art. 364).

A evidențiat că instanța de apel, precum și instanța de fond, au făcut trimitere și s-au bazat pe legea care nu trebuie să fie aplicată.

A reiterat că plângerea depusă de el a fost examinată în perioada anilor 2017-2018, prin urmare, în perioada respectivă a fost redacția veche/inițială a art. 27 din Legea nr. 133/2011, precum și în vigoare a fost Legea cu privire la petiționare nr. 190/1994 (abrogată abia la 1 aprilie 2019, după intrarea în vigoare Codului administrativ), acte legislative care grav au fost încălcate de angajații CNPDCP.

Așadar, a subliniat că ulterior adresării în instanța de judecată, și anume, la 24 iulie 2020, legislația care reglementează procedura de verificare de către CNPDCP a legalității prelucrării datelor cu caracter personal (art. 27 din Legea nr. 133/2011) a fost modificată (probele respective au fost prezentate instanței de apel, precum și instanței de fond), ceea ce demonstrează că conform procedurii anterioare drepturile lui, ca și ale altor petiționari din perioada respectivă, au fost încălcate.

A accentuat că în cadrul examinării cererii de chemare în judecată și a cererii de apel trebuie să fie aplicată o altă lege și anume - art. 27 din Legea nr. 133/2011 (în redacția până la 24 iulie 2020) și nici într-un caz art. 27 din Legea nr. 133/2011 (în redacția Legii nr. 124 din 9 iulie 2020, în vigoare din 24 iulie 2020).

Instanța de apel în decizia recurată a făcut remitere la jurisprudența CEDO (cauza Perry vs Marea Britanie, cauza Peck vs Regatul Unit, cauza Haldimann și alții vs Elveția, cauza Re bait și alții vs Franța, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr. 26561/1995 etc.), însă totalmente a fost ignorată o decizie judecătorească anume în materia protecției datelor cu caracter personal, indicată de el în cererea de chemare în judecată, și anume, hotărârea Camerei Curții Europene a Drepturilor Omului (CtEDO), emisă la 28 noiembrie 2017, pe cazul a doi profesori universitari din Muntenegru (cauza Antovic și Mirkovic, cererea nr. 70838/13), care au înaintat o cerere în atenția Curții prin care au susținut despre încălcarea dreptului la viața privată și protecția datelor cu caracter personal, ca urmare a supravegherii video în sălile universitare, adică la locul de muncă (cazul absolut similar celui indicat de el în plângerea remisă în adresa CNPDCP, precum și în cererea de chemare în judecată).

Prin urmare, CtEDO a emis o hotărâre prin care a constatat încălcarea articolului 8 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, care prevede „dreptul la respectarea vieții private și de familie”.

De asemenea, nu au fost luate în considerație prevederile Regulamentului (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (așa numit Regulamentul general privind protecția datelor), și anume, în partea acordului persoanei la prelucrarea datelor personale.

Reieșind din prevederile art. 2 lit. a) din Directiva 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 octombrie 1995 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date, a afirmat că prelucrarea datelor cu caracter personal se efectuează numai cu consimțământul necondiționat în formă scrisă al subiectului datelor cu caracter personal, cu excepția unor cazuri expres stipulate prin lege. Asemenea

cazuri în situația lui nu sunt, precum și instanțele de judecată nu au identificat prezența sau lipsa lor.

Așadar, a indicat că prima instanță nu s-a expus asupra faptului invocat de el în petiție și în cererea de chemare în judecată – lipsa acordului lui (cât și a colegilor săi în perioada respectivă) în privința prelucrării de către BC „Moldindconbank” SA a datelor lui personale.

A mai notat că, deși aceste circumstanțe au fost invocate de el în cererea de apel, instanța de apel în decizia contestată nu s-a expus în privința lor, prin ce a încălcat dreptul lui la apărare și la un proces echitabil.

La fel, a menționat că în susținerea poziției sale, precum și împotriva motivării hotărârii primei instanțe (în privința imposibilității aplicării art. 27 din Legea nr. 133/2011 în redacția Legii nr. 124 din 9 iulie 2020), a prezentat mai multe argumente și probe, asupra cărora instanța de apel, de facto, nu s-a pronunțat, respingând multe printr-o declarație generală, deși era obligată, în baza art. 373 alin. (1) CPC, să verifice în limitele nu numai cererii de apel, dar și ale referințelor și obiecțiilor înaintate, legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în ceea ce privește constatarea circumstanțelor de fapt și aplicarea legii în primă instanță, fapt ce denotă că instanța de apel a examinat cauza superficial, fără a intra în esența litigiului și ignorând mai multe probe, ceea ce în fine prezintă încă o încălcare a normelor de drept procedural.

A accentuat că, de facto și de jure, instanța de apel în decizia recurată a examinat doar un temei pentru casarea hotărârii primei instanțe, din cele invocate de el.

A mai evidențiat că reprezentantul CNPDCP, de fapt și de drept, nu a prezentat careva probe admisibile și pertinente în susținerea poziției sale referitor la legalitatea și temeinicia deciziei directorului CNPDCP nr. 57 din 28 februarie 2018, cu atât mai mult că potrivit art. 24 alin. (3) din Legea contenciosului administrativ nr. 793-XIV din 10 februarie 2000 (în vigoare până la 1 aprilie 2019) la examinarea în instanța de contencios administrativ a cererii în anulare, sarcina probațiunii este pusă pe seama pârâtului, iar în materie de despăgubire, sarcina probațiunii revine ambelor părți.

În conformitate cu art. 244 alin. (1) Cod administrativ, hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

Conform art. 245 alin. (1) și (2) Cod administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de apel transmite neîntârziat Curții Supreme de Justiție recursul împreună cu dosarul judiciar. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 23 februarie 2022, în ședință publică.

Din materialele dosarului rezultă că la 2 martie 2022, prin intermediul oficiului poștal, Vitalie Nogali a depus recurs nemotivat împotriva deciziei din 23 februarie 2022 a Curții de Apel Chișinău (f. d. 58-59 vol. II).

Tot actele cauzei atestă că decizia motivată din 23 februarie 2022 a Curții de Apel Chișinău a fost notificată recurentului, prin intermediul oficiului poștal, la 20 mai 2022, fapt ce se confirmă prin avizul de recepție anexat la materialele dosarului (f. d. 61 vol. II).

Se mai constată că la 1 iunie 2022, prin intermediul oficiului poștal, Vitalie Nogali a prezentat motivarea recursului împotriva deciziei din 23 februarie 2022 a Curții de Apel Chișinău (f. d. 67-81 vol. II).

Astfel, recursul depus de Vitalie Nogali împotriva deciziei din 23 februarie 2022 a Curții de Apel Chișinău este în termen.

La 13 iunie 2022, în adresa Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal, Comisiei Naționale a Pieței Financiare și BC „Moldindconbank” SA a fost expediată copia recursului depus de Vitalie Nogali, cu înștiințarea despre necesitatea prezentării referinței, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire anexată la materialele dosarului (f. d. 82 vol. II), fiind recepționată de Comisia Națională a Pieței Financiare și BC „Moldindconbank” SA la 22 iunie 2022, ceea ce se atestă prin avizele de recepție anexate la actele cauzei (f. d. 84-85 vol. II).

La 29 iunie 2022, Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal a depus referință, prin care a solicitat respingerea cererii de recurs.

Până la data stabilită pentru examinarea admisibilității recursului, Comisia Națională a Pieței Financiare și BC „Moldindconbank” SA nu și-au valorificat acest drept procedural și nu au depus referințe.

Examinând temeiurile invocate în recursul depus de Vitalie Nogali, în raport cu materialele cauzei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție îl consideră inadmisibil, din următoarele motive.

În conformitate cu art. 246 alin. (1) Cod administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, iar în acord cu alin. (2) art. 246 Cod administrativ, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)-f). Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține cu valoare de principiu jurisprudencial, că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ reține că, Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevelopativ al recursului dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de Apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare ex officio a erorilor de drept.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art. 245 alin. (2) Cod administrativ. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În același timp, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că nu poate fi reținut nici argumentul recurentului Vitalie Nogali invocat în cererea de recurs în sensul că instanțele de judecată ierarhic inferioare au aplicat, la soluționarea prezentei cauze, prevederile art. 27 din Legea nr. 133/2011 (în redacția Legii nr. 124 din 9 iulie 2020, în vigoare din 24 iulie 2020).

Și asta deoarece, deși în conținutul hotărârii din 28 aprilie 2021 și a deciziei din 23 februarie 2022, prima instanță și instanța de apel au menționat prevederile art. 27 din Legea nr. 133 din 8 iulie 2011, în redacția Legii nr. 124 din 9 iulie 2020, în vigoare din 24 iulie 2020, Curtea de Apel Chișinău, în motivarea deciziei, a concretizat că prezenta cauză se examinează prin prisma prevederilor art. 27 alin. (3) din Legea nr. 133 din 8 iulie 2011 privind protecția datelor cu caracter personal, în formula în vigoare la data emiterii actului administrativ contestat (f. d. 56 vol. II).

De altfel, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages

Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În circumstanțele menționate, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul depus de Vitalie Nogali.

În conformitate cu art. 230 și art. 246 Cod administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul depus de Vitalie Nogali se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Nina Vascan

Iurie Bejenaru